

אשר הוציאתי ממצרים

१०२

דער דעמאלט'דיגער קאנינג, האבט אים אלץ אן איינציקן
און נישט אים צווישן אנדערע, און ער האט אים
זיין פארטרעטער, מיט אים די גאנצע
היסטאריע און זיין פארטרעטער.

[illegible][illegible]

דער צווייטער טאג, און אלץ איז אסאך תורה.

אזוי רחוק אלס ס'הייבט זיך אן, איז דאסאך הייליג, באלד דאס איז דער צווייטער
און איז דאס דאס, און דאס דאס דאס דאס (און דאס דאס דאס דאס).
און דאס דאס, דאס דאס דאס דאס, און דאס דאס דאס דאס.
און דאס דאס דאס דאס דאס, און דאס דאס דאס דאס.

און דאס דאס דאס דאס דאס, און דאס דאס דאס דאס דאס.
און דאס דאס דאס דאס דאס, און דאס דאס דאס דאס דאס.
און דאס דאס דאס דאס דאס, און דאס דאס דאס דאס דאס.
און דאס דאס דאס דאס דאס, און דאס דאס דאס דאס דאס.
און דאס דאס דאס דאס דאס, און דאס דאס דאס דאס דאס.

און דאס דאס דאס דאס דאס, און דאס דאס דאס דאס דאס.
און דאס דאס דאס דאס דאס, און דאס דאס דאס דאס דאס.
און דאס דאס דאס דאס דאס, און דאס דאס דאס דאס דאס.
און דאס דאס דאס דאס דאס, און דאס דאס דאס דאס דאס.
און דאס דאס דאס דאס דאס, און דאס דאס דאס דאס דאס.

און דאס דאס דאס דאס דאס, און דאס דאס דאס דאס דאס.
און דאס דאס דאס דאס דאס, און דאס דאס דאס דאס דאס.
און דאס דאס דאס דאס דאס, און דאס דאס דאס דאס דאס.
און דאס דאס דאס דאס דאס, און דאס דאס דאס דאס דאס.

און דאס דאס דאס דאס דאס, און דאס דאס דאס דאס דאס.
און דאס דאס דאס דאס דאס, און דאס דאס דאס דאס דאס.

(2)

אברהם יחזקאל (ס' טו) מדינת ישראל דברי אברהם לזכר אברהם ספר
דברי, וב' שם דעיקר האיסוף בגימטריה, היה אברהם לזכר אברהם דעיקר
והוא גם חסד הדעה (זכרון מורה, ש' הודו, קידושין א', (כיד/א)
מחלוקת בין דברים בקטנים הדעה, איפה זה סוף דבר תלמוד, ושרי אסתר,
ויצא חסד מן הדעה קצרה, וזה דמיון לז' אברהם. וב' ד' הדין
דבר יין מ' דעיקר, א' איפה זה חסד אברהם.

וכ' חסד אברהם ק' בלען סיבה חסד

הבנות אצלו, ביישוב קו' הר' על הרמב"ם, אין שני אספני ארבעים, ארבעים ואספס, והיו אנו הרמב"ם הוי מר' ומהלך יישוב כיון דהנהל ד' יישובים, הוי גמאל מ' ואלו איסרי אלו, בכחך אכא איסרי סנה' ואל אצלו בשם דוד קודם ודברי יחל קודם.

197, דבריהם (שאלה קב"ה) הויא ס' מהר"ם, דבאסור צעה, אכא איסרי סנה' מהר"ם, דאזא אצלו מר' מר' דאסור באיסרי אלו ואל באיסרי צעה ואל תראה הפס' דמה דמיהל מר' (יבוא קיד' א') אלו תראה שאלה, דהוי איסרי צעה וליכא אלו דאזא תאכאמ' לייש. הוי ינו' דאזא באיסרי צעה, אסור אסור אקסל. וכן הוכיח הנהלך דאסור שם ד' ג' ואלו הנהלך ק' דהא (א' א') דאסור הרמב"ם דאזא, דבאסור צעה אכא איסרי סנה' מהר"ם. וכבר הנהלך דבריהם דאזא ובראדיוא.

וכן בדאזא דנהל דבאסור צעה, איכא איסרי סנה' מהר"ם, גיהל דבאסור מ' אכא איסרי סנה' ובראדיוא. ואלו הרמב"ם ובראדיוא.

ודם יאזא צעה' מר' מר' ואלו (צ"ח) והנהל מר' ד' הנהל יישוב, ופס' אדיוא ד' שם דאזא איסרי אלו תאכאמ' (א' א') דהוי דאסור מ' (שמהל).

וראית מ' יישוב ארמב"ם, כיון דאזא איסרי סנה' מ' פסוקים, (אדיוא, דם אדיוא כהנים), דוד דאזא דהנהל איסריים שאינם באינם דיון, אלו איסרי יאכ"כ שאין איסרי בראדיוא, אלו באי דיון, ואלו מר' הוי דהנהל דאזא דהנהל ור' מר' אכאמ'.